

РЕШЕНИЕ

№ 2804

гр. София, 26.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитрова, като разглежда дело номер **1145** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Столична регионална здравна инспекция /СРЗИ/ срещу Решение от 09.11.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав по НАХД № 19991 по описа за 2011г. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № МД-0645/15.09.2011г. на Директора на Столична РЗИ, с което на В. Б. П., на основание чл.234а и чл.228 от Закона за здравето /ЗЗ/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 лева за нарушение на чл.28, ал.1, т.7 във вр. с чл.93, ал.2 от Закона за здравето.

Недоволен от решението касаторът го обжалва като неправилно и необосновано, постановено в противоречие с материалния закон. Счита, че съдът неправилно е приел, че акта за установяване на административното нарушение и наказателното постановление не отговарят на разпоредбите на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. От представените по делото доказателства се установявало за кои дати и по кои жалби е извършена проверка и е изискана документация. Неправилен бил извода на съда, че е нарушено правото на защита на наказаното лице, тъй като видно от приложената административно-наказателна преписка било подадено възражение срещу акта в срока, предвиден с чл.44, ал.1 ЗАНН. Моли съда да отмени решението и да потвърди

отмененото с него наказателно постановление. Редовно и своевременно призован за датата на съдебното заседание, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - В. Б. П., редовно и своевременно призован, не се явява, не се представлява. От него е депозиран писмен отговор по касационната жалба, с който излага съображения за незаконосъобразност на наказателното постановление. Счита, че от него не става ясно кой, кога и как е поискал документация, нито за кои пациенти се отнася. Не е ясно и за какви жалби става въпрос, тъй като са цитирани само входящи номера, генерирани от деловодната система на СРЗИ. Моли съда да остави без уважение касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира касационната жалба за неоснователна, по следните съображения:

За да постанови обжалвания съдебен акт, въззивният съд е събрал и обсъдил всички относими доказателства, вкл. свидетелските показания на М. А. Г. /актосъставител/. Въз основа на установеното по делото обосновал извод, че актът за установяване на административното нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление, не съответстват на изискванията на процесуалния и материалния закон. В противовес на императивните разпоредби на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН нарушението не е описано по начин, че да се установи датата на нарушението, съдържанието на задължението и срока за изпълнението му. По този начин се препятства възможността на наказаното лице да разбере за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност, с оглед което да организира защитата си.

Касационната инстанция в настоящия ѝ състав споделя изцяло изводите на районния съд. По делото пред въззивната инстанция е установено, че на 03.06.2011г. в Изпълнителна агенция „Медицински одит” постъпила жалба от П. Т. А. срещу действия на служители от управляваното от наказаното лице лечебно заведение. Тази жалба била препратена на 10.06.2011г. на Директора на СРЗИ. При извършване на възложената му проверка актосъставителят Г. с констативен протокол от 29.06.2011г. задължил изпълнителния директор на Национална кардиологична болница да му представи в срок до 10.07.2011г.копия от становище на доц.д-р М. С., становище на доц.д-р П. и разпечатка от информационната система на болницата. В посочения срок изисканите документи не били представени, поради което на 05.08.2011г. в присъствието на наказаното лице Г. съставил акт за установяване на административното нарушение. Въз основа на този акт било издадено наказателното постановление, с което административно-наказващият орган възприел изцяло становището на актосъставителя и наложил на В. П. административно наказание „глоба” в размер на 500 лева на основание чл.234а и чл.228 от Закона за здравето.

Актът за установяване на административното нарушение е съставен в нарушение на чл.42, т.3 и т.4 ЗАНН. В него не е посочена датата на извършване на административното нарушение. В наказателното постановление, в нарушение на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, като дата на извършване на нарушението е посочена датата на

съставяне на АУАН. Непосочването на датата, освен задължителен реквизит на акта, определя преценката относно спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН.

На следващо място и в АУАН, и в НП, не е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Липсата на пълно, точно и ясно описание на деянието, освен нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, прегражда възможността на наказаното лице да разбере за какво нарушение е ангажирана административно-наказателната му отговорност и препятства възможността му да упражни в пълен обем правото си на защита. Неоснователен е доводът на касатора, че правото на защита е упражнено чрез подаването на писмено възражение срещу акта, което възражение в нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН въобще не е обсъдено от административнонаказващия орган.

Неоснователно е твърдението на касатора, че от доказателствата по делото може да се установи за кои дати и по кои жалби е извършена проверка и е изискана документация. Простото цитиране на входящи номера на жалби при това, номера генерирани в деловодната система на касатора не съответства на изискването на чл.42, т.4 и чл.57, т.5 ЗАНН. Недопустимо е нарушението да се „маркира” в наказателното постановление, а самите факти по извършването му да се установяват в хода на съдебната проверка на неговата законосъобразност.

На следващо място, сочените за нарушени разпоредби на чл.28, ал.1, т.7 и чл.93, ал.2 от Закона за здравето, както правилно е посочил районният съд, не създават задължения, чието неизпълнение е скрепено със съответната санкция. Доколкото в наказателното постановление като санкционна норма е посочена разпоредбата на чл.234а и чл.228 от Закона за здравето, то разпоредбата на чл.228 представлява бланкетна правна норма, чието съдържание следва да бъде попълнено със съответната нарушена разпоредба, което не е сторено с акта и наказателното постановление. Правно гарантираната възможност по чл.28 ЗЗ за предоставяне на информация на трети лица не съставлява законово определено задължение, чието неизпълнение да съставлява нарушение.

Допуснатите нарушения при съставяне на акта за установяване на административното нарушение и издаването на наказателното постановление са толкова съществени, че всяко едно от тях самостоятелно обуславя незаконосъобразност на обжалвания акт и води до неговата отмяна.

Следва да бъде отбелязано, също така, че постановеното решение е в изпълнение на задълженията на съда да упражнява контрол за законосъобразност върху издадените наказателни постановления. С потвърждаването на незаконосъобразни актове не се постига целта на закона и не се допринася за гарантиране правата на пациентите, а се създават условия за нарушаването им.

Водим от горното Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.11.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав по НАХД № 19991 по описа за 2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

